

แบบเรียนเรวใหม่

เล่ม กลาง

ของ เจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี

บริษัท ประชาช่าง จำกัด พิมพ์จำหน่าย

แบบเรียนภาษาไทย
แบบเรียนใหม่

เล่มกลาง

ตามวิธีของ

เจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี

กรมศึกษา

พ.ศ. ๒๕๐๔

ปกกระดาษ ราคาเล่มละ ๑.๐๐ บาท

พิมพ์จำหน่ายที่ บริษัท ประชาช่าง จำกัด
ตลาดน้อย พระนคร
(สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติ)

372
5

๔๘ พ. ๖. ๕๐๗

บทที่ ๑๓

อักษรตัวอักษรหน้ากเหมือน ห น้า

(สอนให้นักเรียนเข้าใจว่า ต่างกันแต่ที่ต้องออกเสียง
ตัวหน้า เหมือนมีสระ ะ)

ไล	ไลว	ไฉน	เขมา
	ฉวี	สวา	แล่มอ
ไถ	ไถล	สลา	ถล้า
	ฉนำ	ฉล	ฉเลา

ใครเอาลมมาทำไม ไฉน
หนอมาหาต่อแล่มไฉนา ไบเขมา
ทำยาดี้ ฉเลาและไลวไปหาตา
ฉวีพาอามาหาไลว ไปธุระทำไม

ไกล เราปะเนลาถือปูแล่มตัว
 โต โศกระบือคืออะไร นวีไล่ลวะ
 ไปไกล ทำเกลไกลเลมอเลมอ
 ดีหรือ แกทำแผลอไผลตาจะดู

นวีไล่ลวะไปไกล

เอา หน้าคือปี ลวะพะทะกอ
 โสณ เอาขยะไปเทเลียที่ ตา
 ไกลดูหมา หัวถล้าคะมำไป

ไฉนเล่าชะชะละกะตา เวลาตาคู
 เอา หมองคล้ำหัวงู
 ครุณอพาเราไปคูเลื้อเลื้อมอเลื้อมอ
 เราเจอแพไฉนมีมี ส่มอ
 ส่มอ ครุณะเราดูใบ
 สมี เออ สว่าไฉนมา
 เกาะตอแล่ม มีเกาะ
 ตอโธน เราแลดูใบสลา มีลีลลัว
 ลลัว พอสวะไหลมาปะทะหัวเรือเรา
 เทหนูเงลาถลาไปเกาะกอบัว เราหัว
 เราะพอใจหนูเงลาทำไถล คล้ำ มะละ

กอนี้แหละ เราแวะไปดู เขาหาปลา
และปูแถม พอเหมาะเวลา เราลาครู
ไป

เวลาครูไป

อักษรสูง ข ฉ ถ ผ ฝ ล ห

การผันอักษรสูง ผันตั้งรูปหางโค

ขา	ผา	หา
ข่า	ผ่า	ห่า
ข้า	ผ้า	ห้า
เฝ้า	ล้า	เลื้อ
เฝ้า	ฉ่า	ถว
เฝ้า	ธ่า	เหียบ
หนอ	หมอ	เหลือ
หน่อ	เหม่อ	เหล้า
หน้อ	หว่า	เหล้า

ฉ่น้ำ เถล เขมา

ฉ่น้ำ เล้ง่า เขม่า

ฉ่น้ำ ขยา ขมา

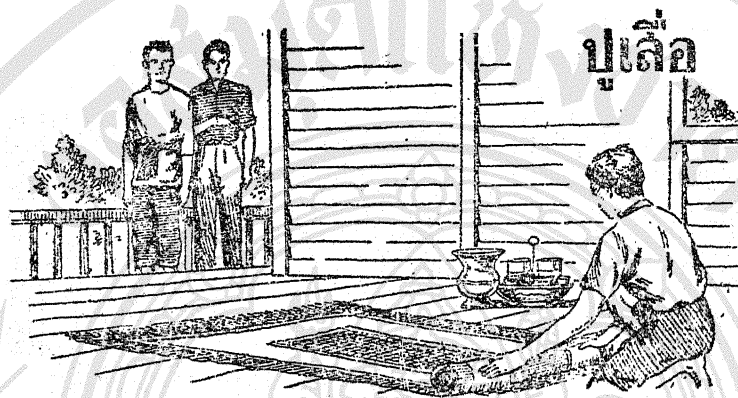
ตาหาข่ามาให้เรา เราฉู่ฉีปลา
 หมอ หาปลามาห้าตัว ไกลไปดูถ้ำใน
 ภูเขา เจอะผีเสื้อเกาะใบโสน ฆ่าล่า
 ไม้ไผ่เกลื้อ

เดอะผีเสื้อ

ใครจะหนีเสือเข้าไปในถ้ำ ผ่านมะเขือ
 ลีห้าใบ จะสู้เสือทำไมหนีหมี
 ทำไขว้ไขวใครจะพอใจ ถ้าขามาฉำ
 และ ขาไปให้ไปเรือ เอาผ้าห่อใบ
 โสนมาทำไม มีฉลุคือบ๊ว ขำ
 ขี้ขี้ไปในนา หมาเห่าขำ ขำคูกหมา
 ตั๋ว ไข่ไปเผ่าขำให้ขำ

ตาน้ำถ่อเรือไปหาปลาในนา เอา
 มาให้เมียแกใส่เกลือ เมียแกเอาผ้า
 เลื้อยห่อใส่เรือให้แกเส่มอเส่มอ เวลา
 แกพาเรือมาเราไปหาแก แกเอาเสื้อ

มาปูให้เรา ถ้าเรามีไปหา แกะขี้วัว
 มาหาเรา เอาผ้าเส้นมาเผื่อเราที่ละ
 สีห้าตัว และถั่วแระสีห้าหัว มะพร้าว
 สีห้าใบ เราเอาหน่อไม้ไล่ให้ให้แก
 แกพอใจขี้วัวห้อยไปเรื่อยแก และผ้า
 ใจในเราเส่มอ

อักษรกลาง ก จ ด ต บ ป อ

(ล้วนเสียงกลาง ให้ท่องจนจำใจ)

การผันอักษรกลาง ผันดังรูปหน้าจั่ว

ก่า	ก้า	ก๊า	เป้า	เป้า	เป้า
กา	ก้า		เปา	เป้า	

(อักษรกลางก็นำอักษรต่ำ ให้ออกเสียงอย่างอักษรกลาง
ได้เหมือนกัน ฉเพาะ อ่า อยู่ (อย่าง อยาก) อักษร

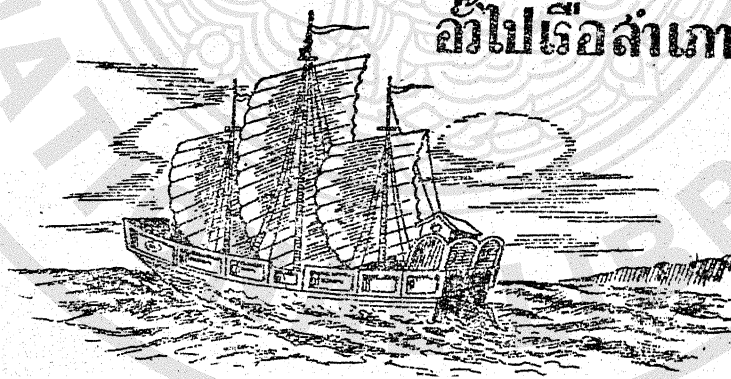
อ. นำ ไม่ต้องออกเสียง อ.)

อ่า อยู่ ตณู

อย่าทำหัวเราะ จะเอามือไปเคาะไข
เต้าตณู ทำไมอยู่มิไป อย่าทำพิไร

แกจะเอาผ้ามาทำไม ผ้าใหม่เก้
 กว่า เจ็ดลั้วๆไปชั่วเถา ถือกะเป่าใบโต
 ในกะเป่ามีห่อเต้าหู้กะชาละเป่า แก
 ลาบ้าเป่า ไปดีมาดีนะเจ็ดลั้ว อ้าวไป
 ลำภาเหมาลำจำเพาะอ้ว เต้าตุนใน
 ทะเลตัวโต ไฉนจะให้เจ้าจำบ๊ไป

ลั้วไปเรือลำภา

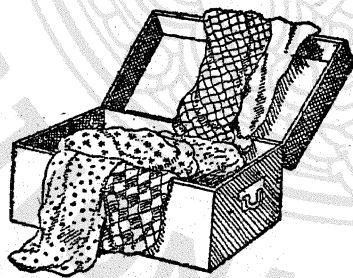

หัวเรือ ปลาตัวโตอยู่ขวามือ
 ปลาโลมาอยู่ไกล ใครในทะเล
 คนเก๋อย่าทำเก๋ เจ็ดหรือเจ็ด
 มีเต้าห้าใบในกะเป๋

ตาเก่ามีผ้าเก่าเก่า แต่ตาดีมี
 ผ้าใหม่ใหม่ ตาเก่าไปขอผ้าดี
 ตาดี ตาดี หัวเราะเยาะและทำไก้ ตา
 เก่าเก๋เอามือคลำกะเป๋มาหาตาหล้า
 ตาหล้าให้ตาเก่าทำเก๋อ เพราะเก
 มีฝีมือ เก๋ทำเก๋อลัหาตัว ตา
 หล้าให้ผาดดเก๋ตาเก่า พอเกมีผ้า
 ใหม่ เก๋ไปทำเต้าห้าให้เก๋เก๋ไป

แกะปรีกะเปรา ทำเตาหุด ตาถ้ำ
 แก่ให้แพรแกเพราะพอใจ ตาเก่า
 เข้าใจ ถ้าทำอะไรดี มีผ้าเยะไป
 แกมิขอใครให้เขาเยาะแก

ผ้าแพร

กะเป๋

บทที่ ๑๖
อักษรตา

(ให้นักเรียนรู้อักษรสูง อักษรกลางแล้ว อักษรนอก
นั้นเสียงกลางเหมือนกัน แต่ให้สมมติเรียกว่าอักษรต่ำ
เพราะเมื่อผสมสระสั้นเสียงกลับสูง และวิธีผันก็ผิดกันกับ
อักษรกลาง)

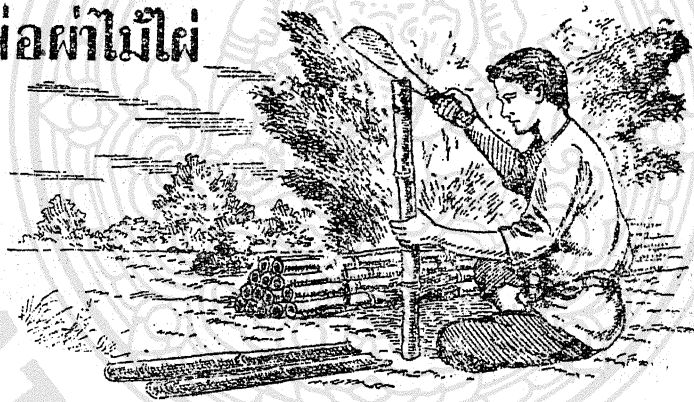
อักษรต่ำผันดังรูปข้าง

คา	ค้ำ	โม	มัว	ไฟ	ฟ้ำ
ค่า		ม่			ฟู่

หนูไล่ไปขอซื้อเต้าหู้เธอ แม่ค้า
พ่อค้าพาม้าและโคมาแต่ ไทน์ อยู่
เปล่าเปล่าอย่าขย่ำร่าอย่า ขยี้ ปลาให้
เปราะมือ เหาปลาร้าปลาเจ้ามาแต่

ในครัว ปลากเลาเขาได้เกล็ดไ้ไว้ม
 เน่า แก่หาว่าข้าเขลาทำไมไม่ดูข้า
 ใครไล่ได้บ่หน้าจะดีใจ เขาไปดไฟ
 ไหมเมื่อเข้าน เราไกลเกลียดไม่ให้

พ่อค้าไม้ไฟ

เขาทะเลาะ ตาคูอย่าให้เท่าถล้าเท่า
 มีแปลรำไปไม่ดี แม่จำหมาตัวไหน
 เท่า หมูที่ชะอำตัวโต

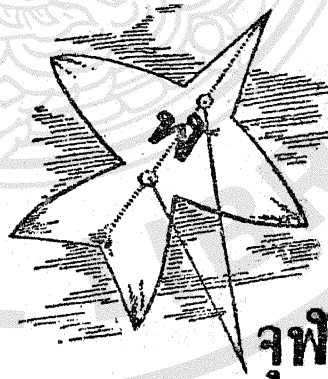
ตาลาเอาค่านามาให้น้ำ น้ำแกไป
 ซ้อพรัมา ว่าจะผ่าไม้ไผ่ไปเกลี้ยรำ
 เพื่อและอาพาฬไปหาบ้ำ ย่าให้เราเผ้า
 ม้า มาแต่เวลาอย่าคำ เพราะตาอ้าแก
 ทำอะไรไม่ล่มาเลมอ เวลาเผ้าม้าแก
 ไกลไปแก้ไฟฟ้าเดียว เวลาอย่าให้หา
 แกมาซ้ำซ้ำทำหน้ายู่ เพราะอย่าใจดี
 ไม่สู้ดี แกได้ใจไม่กลัวใครใคร
 แต่เราไม่พอใจ เวลาไปไหนไกล
 ไกลมิให้แกขี่ม้า ขาแกเลียไปไหน
 บัวเป้ย ดท่าละเหี้ยเพลี่ยไปมิไหว
 แกจำใจของอุเรา ต่อนี้ไปเวลาเผ้าม้า
 แกมาเผ้าเลมอ

บทที่ ๑๗

(ให้นักเรียนรู้พยัญชนะอักษรต่ำเพิ่มเติมอีก
เพื่อประโยชน์ในการใช้คำ)

ข	ฌ	ญ	ฑ	ณ	ฬ
ตะแฆ่	ฆ่า	เฒ่อ	หญ้า		
ใหญ่	กริธา	จุธา	ณ (นะ)		
เรณู	กีฬา	จุฬา	ผู้เฒ่า		

ผู้เฒ่า

จุฬา

กีฬาหรือกรีฑา

เรามาหาเธอ ไปดูเขาขี้วัว เฌอ
 ว่าไม้มีอยู่ในป่า ที่หน้าหอมีกอกหญ้า
 คาแยะ หาไม้มาแซะไปเสียบ จะมี
 กีฬาหรือกรีฑา เอาจุฬาไปแกะเสียบ
 ให้ดี ปีนี้มีลำเภาลำใหญ่เข้ามาใน
 แม่น้ำเจ้าพระยาดีหาลำ เวลาเช้า

แม่ไล่ไปดูซ่อมมะไฟ เจอะตัวต่อ
 เกล้าเรณูหมูใหญ่ ไม้ไผ่นี้จะเอา
 ตะเข้ไล่ไป

เจอะตัวต่อเกล้าเรณูหมูใหญ่

๖๖

บทที่ ๑๘

(สอนให้นักเรียนเข้าใจว่า นอกจากเสียงสระ -ะ

ฯลฯ ทำอักษรเสียงยาวให้เป็นเสียงสั้น ไม่ได้คู่ ก็ทำเสียงยาวให้เป็นเสียงสั้นได้)

ก กิ (เก๊าะ)

ถ้าเรามาเขาก็ไป ทำได้ก็ทำเอา
ไม่รู้ก็ว่าได้ ไม่ดูก็ไม่กลัว ทำดี
ก็ได้ดี ไม่เมากับยา ทำชั่วก็ได้ชั่ว
เสียรู้เพราะงี้ ทำดีกว่า ไปเสีย
ก็ดี จะว่าก็กลัว

ตาลาถือพรว้าไปป่าปะเลื้อตัวใหญ่
ใจคอแกล่ไม่ดี แกรอดดูทว่า เลื้อจะ

ทำอะไร พอเลื้อยทำท่าจะโผล่มา แก
 ก็เงยพรวด ทำท่าจะผ่าหัวเลื้อย เลื้อย
 แลดูพรวด ก็ไม่กล้าจะถาเข้าไป
 พอตาคดีโซเซมาปะเข้า แกคว้าไม้
 ไม้ดีต่อไม้เผียะเผียะ เลื้อยกลัวตาคดี
 จะตีตาคดี พอได้ท่าก็หนีไป ตา
 พอได้ท่าก็หนีไป

ลาคีใจ เอามือตบไหล่ตาคดีเบาะเบาะ

ตาลຮູ້ວ່າຕາລີເມາ

ຕາລີ້ຫົວເຮາະວ່າເຢຣາະແກມາ ເລື້ອປະ
 ຫມ່າ ຄ້າມາຮ້າຕາລາກີ້ໄມ້ທ່າຈະລູ້
 ເລື້ອໄດ້ ຕາລຮູ້ວ່າຕາລີ້ເມາ ແກ້ກໍຜະສົມ
 ຍອໃຫຍ່ ຕາລີ້ກໍດີໃຈ ເຢຣາະໄມ້ຮູ້
 ວ່າເຂາຍອ

บทที่ ๑๙

(เมื่อประสมพยัญชนะกับสระ ห้ามไม่ให้ออกชื่อสระ
ดังคำอธิบายบทที่ ๑ ครูอ่านออกเสียงตัวนำและตัวสะกด
ทำปากให้พูดซ้ำ ๆ เพื่อให้ศิษย์สังเกตและรู้จักประโยค
เสียงตัวสะกดให้แม่นยำด้วย)

บา-น	บาน	งาน	จาม	ฉาน	คาน
นา-ง	นาง	ทาง	วาง	ยาง	ฉาง
งา-ม	งาม	ตาม	ยาม	ลาม	ฉาม
นา-ย	นาย	บาย	ฉาย	หาย	คาย
ขา-ว	ขาว	วาว	ยาว	ทาว	ลาว
กิ-น	กิน	ดิน	หिन	ผิน	บิน
ลิ-ง	ลิง	ขิง	อิง	ฟิง	ติง

ติ-ม	ติม	ริม	ชิม	ชิม
ชี-ว	ชีว	ฉิว	หิว	ลิว

ลานตะกร้อให้หลาน

ไปเลี่ยนาน มาซื้อจาน จะทำ
 งาน ถ่อไม้คาน ลานตะกร้อให้
 หลาน หญิงสาวนั้นเขอลาว มะไฟนั้น
 หวาน กินเข้าไปไม่ดี กินคาวและ

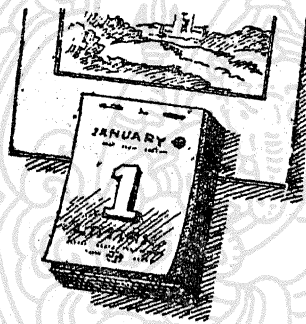
กินหวาน ถือน้ำหวานไปที่หัวตะพาน
 ยายด้มาน ทำตะลิตะลาน ทำไม
 หลานข้าหวา เอาไม้มากราน ทำ
 ตาขาว ทำทะเยอทะยาน ไปบางขวาง
 เอารำไล่ในฉาง อย่าทำอำพราง
 กินมะปราง วางยา ไม่ได้คราว ทำ
 จาวจาว นางงาม ความดี ตะกละ
 ตะกลาม ล้ามมือปาม หามหมู

ถือน้ำหวาน

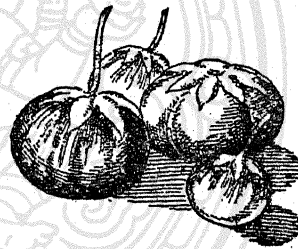
หามหมู

ไป ทำท่าทาง ดูหมองหมอง มา
 กลางทาง เข้าตะราง ยางมะเกลือ
 มะเขือและขิง ปลิงเกาะ อย่าเยาะ

มะเขือ

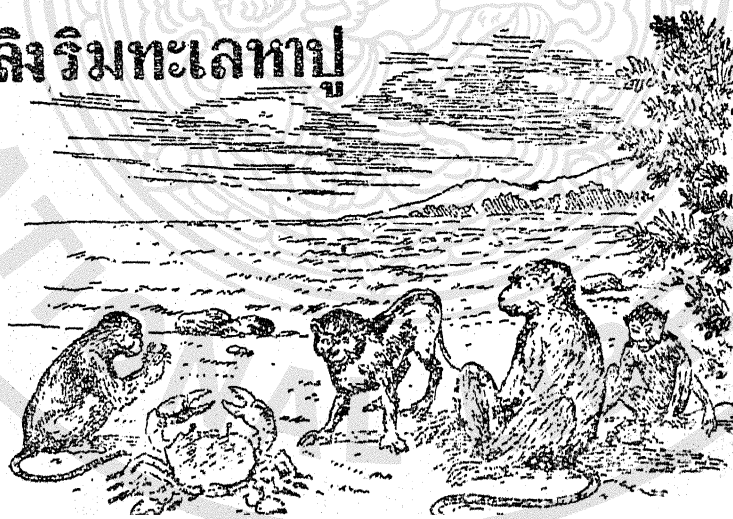

ประติทิน

ยาย ทำไมมาสาย ดินสอหาย
 วัวควาย น้ำเลี้ยตาย เรือพาย
 ฝึเลือกบินโผผิน ผินหน้ามา ได้ยิน
 เอาหินปา ช็อตดิน ประติทิน

เอาไหล่อิง แลดูลิง เอาไม้ฟิงประทุ
 คุไหวตึง แม่ฉิมชิมยาคุ ลิงริม
 ทะเลหาปู นายฉิมตีฉิม กินปลากริม
 หรีอปลาชีว หน้ามีลิว ไบไม้ปลิว ดู
 ปลาชีวชี ท่าที่จะหิว อย่าทำให้เขา
 ฉิว ใจปลาชีว

ลิงริมทะเลหาปู

ต-น	ต ^๒ น	ป ^๒ น	จ ^๒ น	ม ^๒ น	
ค-ง	ค ^๒ ง	ต ^๒ ง			
ค-ม	ค ^๒ ม	จ ^๒ ม	ร ^๒ ม		
ม-น	ม ^๒ น	ง ^๒ น	บ ^๒ น		
ค-ง	ค ^๒ ง	ต ^๒ ง	ต ^๒ ง	จ ^๒ ง	ป ^๒ ง
พ-ม	พ ^๒ ม	ช ^๒ ม	ง ^๒ ม		
อ-ย	อ ^๒ ย	อ ^๒ ย			

ชาวจีน ปีนภูเขา อย่าเกาต้นไม้
 แปลว่าปลา ตื่นตะพาน เอาไม้จิ้ม
 มือถือคัม มนหน้า ครีมโซดา

สะพานทำน้ำ

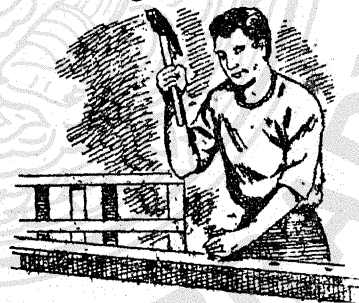
ทำมีนชา ถลิ่งตา ว่าอะไรพื้พื้
 น้ำซึมเข้ามา เอาผ้ามาขึง ดึงให้ตึง
 จึ่งจะดี พื้มาถึง อย่าทำอง ตตงตง
 ยิงปึง ตึงไม่ดี ตีกระตึง เอาตาปู
 ตรึง ทำตึงตึง ไม่พริ้ง ล้ามลลึง

ไม่คำนึง มาริมบิง ถึงว่าถึง
 เรายัง ทำหน้าขมึงทง บมึง
 จะถึงทะเล เขาว่างครัน อีย
 ไม่กลัวลิง

เลาตาบุตร

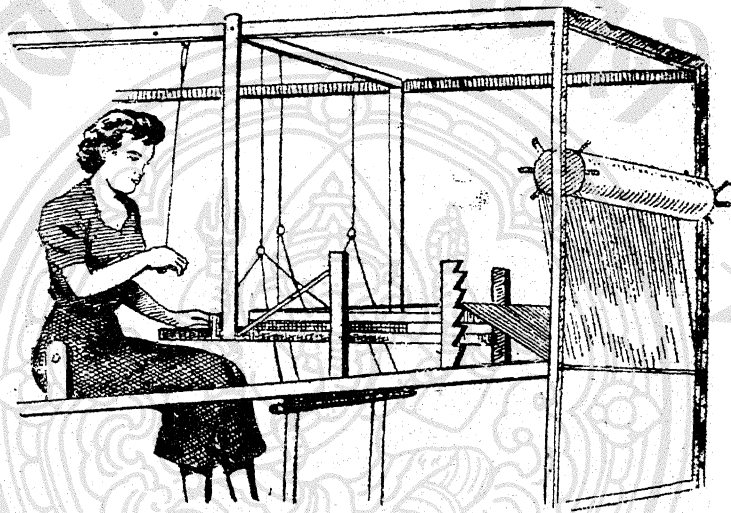
ทำหน้าขมึงทง

ย-น	ยน	คน	ชน	ปน
ย-ม	ยม	ลม	อม	
จ-น	จน	จน	รจน	ชจน
จ-ง	จง	ยง	ฤง	หุง ชง
ด-ม	ดม	รม	ลุม	ชม
ด-ย	ดย	ดย	ชย	ลย

อายุนั่น คำนอนอย่าขึ้นไป ทำไม
 ยิ่งปนกลางคน มะรนนั่นจึงจะไป เขา
 มายืมคิมไปเมื่อวานชน ยืมจาน
 เขาไปอย่าทำลิม เขาใช้พืมทอผ้า
 อย่าเผลอเมื่อนั้น ห้อยาจนทำไมจึง

เขาใช้ฟืมทอผ้า

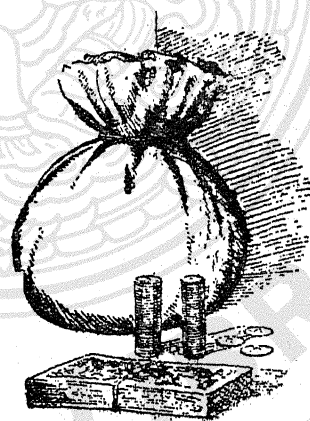
พรุน ผ่านเล็ดพรุน ขนุนและยา
 สมนไพร ผู้ดำไม้มั้เจื้อจุน
 เชไปหัวชน ยุงชุมจั้งลุมไฟ
 มารูว่าน่าอาย เขาขายมะรุม ใน
 ลุมทุม ผู้คุมคุมกั้มา ใจลุม

มีกะคุมไย ไม่เอาไปไล่ ลุยน้ำ
 มากุย หาเกาะลุ่ม ไม้ไผ่
 ตายขุย มีปุย เลือกะจุย
 เขากุยทาง เอาเลือกุย ไล่
 ถุงเลดตุย

ไล่ตุย

เลือกตุย

ถ้านักเรียนสังเกตว่า เ-ะ เมื่อมีตัวสะกดเปลี่ยนรูปเป็น เ-

ค-น	คน ปูน nun พน
จ-ง	จง ยง ลุง
ต-ม	ตม อม ปุม
อ-ย	อย
เกะ-ง	แกง เติ้ง เอ็ง เต็ง
เขะ-น	เข็น เล็น เอ็น เป็น เห็น
เตะ-ม	เต็ม เล็ม เค็ม เข็ม
เอ-ง	เอง เยง เมง
เจ-น	เจน เวน เคน เขน
เก-ม	เกม เอ็ม เหม

เก-ย | เกย เขย เลย เย
 เล-ว | เลว เหลว เทว

ใบคูณกินได้ ทำไมเอาปูนมาทา
 ดุมดุนุ่น พุนดินให้สูง จุนมือมาตี
 ยางยุงสูงไล่ มะดุม ตีตุม คางตุม
 ทายา ทอผ้าปุมไหม ตามปุมแนดี
 นายหลุยทำอยู่ เขารู้มาเจน ถือเขน
 เขาคี วางไม้กางเขน หลานเหลน
 ประเคน ผ่านเราเวน เหลือเคนไม้ดี
 ยำเยงกลวเกรง แต่เพรงไม่มี เขา
 เองทำเพลง เราตีเผงเผง เหมาะ

เก-ย นี้อ่านเสียงที่ควรอ่านไม่ แต่อ่านเป็นเสียงสระ
 -เอ คอ -ยเกอ ครควรชี้ให้นักเรียนเข้าใจ และให้ลอง
 อ่านตามเสียงที่ควรอ่านด้วย

เหม็งเล็งดู ชะนะเกมเปรมใจ ชะเอม
หวานดี ทำหน้าเป็นเหม ซอ้เข็มเดิม
ผ้า น้ำในไหเต็ม เพราะว่ามีน้ำเค็ม

เล็มผ้า

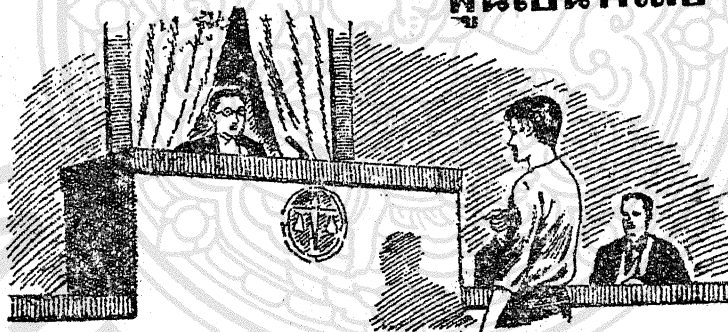

ไม้กางเขน

ปลาเข็มปลากระดี่ น้ำเคยกินดี บิน
ละเลย หนามเตยทำงาน เอาเรือ
เกยตอเงยหน้ามาที ใครว่าเปรยเปรย

ผู้เป็นชะเลย เพราะเป็นจำเลย จำ
เป็นเฉลยข้อความ อย่าทำกริยาเลว
ทดคนเขามาไหว อย่าทำเหลวไหล

ผู้เป็นจำเลย

(ให้นักเรียนสังเกตว่า แ-ะ เมื่อมีตัวสะกดเปลี่ยน
เป็นรูป แ-)

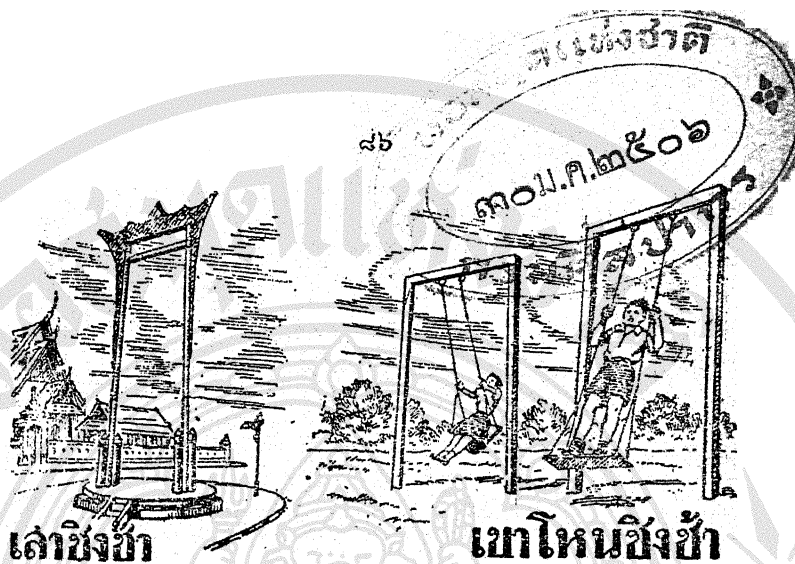
แะ-ง	แข็ง				
แด-ง	แดง	แฝง	แกง	แตง	
แก-น	แกน	เคน	แตน	แตน	
แช-ม	แชม	แถม	แกม	แซม	
แจ-ว	แจว	แฉว	แกว	แมว	
โห-น	โहन	โกน	โจน	โดน	
โก-ง	โกง	โรง	โมง	โดง	
โค-ม	คอม	จอม	โลม	โลม	
โก-ย	โกย	โดย	โหย	รอย	

อย่าทำแค้นแค้น แต่งโมโห^๕
 แค้น ทำแปดนโรงนา ใครเอาเล^๕อัน^๕
 มาแขวนไว้^๕ เราเล่นเสียใจ มาดู
 ถึงเคน ผูกเตนบินไขว่ อย่ามาด^๕
 แคลน เกาะแขนแคลงใจ เอาผ้า^๕ลี

เขานี้แข็งแ^๕ แปรนี้ค^๕แข็ง

แดง ปะแผ่งทำแผลง เขานี้แข็งแ^๕
 อยู่แขวงบางใหญ่ แปรนี้ค^๕แข็ง

เล่นชิงช้า

เขานอนชิงช้า

แปลงตัวได้จะกลัวใคร จำใจแกล้ง
 ขี้แฉะเข้าใจ ขี้แฉะไม่แฉะ โรง
 แรมอยู่ไหน พอใจกินปลาแฉะ
 แฉะหลังคาเลียใหม่ กอแฉะแฉะ
 โฉนด ตอยี่โศเป็นแฉะ เค้าแฉะ
 แฉะแฉะ แฉะแฉะเป็นแฉะ แฉะแฉะ
 กินดี เขาโหนดชิงช้า ทำท่าโหนดโหนด

ถอกกะโถนกะโจน โคนโคนมะขาม
 หมู่โหล่นไปคฺุชน ลิงทะโมน
 ตะโกนเป็น ตีตะโพนเพราะดี เขา
 โกงคฺุยเฝง เข้าไปในโรง จะไป
 ลำโรง ชั่วโมงพอดี ไปบางโคลง
 เรือโคลงเต็มที พอเห็นแสงโคม
 จู๋โจมเข้าตี รินน้ำมาดี ทำที
 โหยโรย โยกโคลนทิวโหย ทำ
 โดยเห็นดี เอารำมาโปรย บาน
 ไม่รู้โรย ลมโชยเย็นใจ อย่า
 โรยไปไม้

(ให้ผู้เรียนสังเกตว่าสระ - ัว เมื่อมีตัวสะกดตัด - ๊ ออก)

ขอ-น	ขอน คอน คอน
	ตอน ลอน
กอ-ง	กอง ตอง ลอง
	ทอง ลอง
จอ-ม	จอม งอม ขอม
	ยอม ออม
ลอ-ย	ลอย ถอย ฝอย ชอย
กว-น	กวน ลวน ขวน
	ทวน รวน

กว-น ให้อ่านว่า กัว-น กวน เพราะ 'กว'
ก็คือ ก สระ-ัว นั่นเอง แต่ต้องตัด - ๊ ออก

ตว-ง	ตวง	ควง	ลวง
	หวง	ยวง	
รว-ม	รวม	นม	ลวม
รว-ย	รวย	ลวย	ชวย ผวย

ไม้ขอนทำหมอน ที่คอนเป็น
 ตอน กำไลสองขน ไล่กลอนให้
 ดี คอนเรือมาดลอน กลางคืน
 จะนอน ลอนให้อย่างอน เลี้ยค่า
 ขนอน ปลาร้าเป็นหนอน หมา
 หอนเห่าอิง เอาใบตองมา ห่อ
 มะนาวดอง กำไลทองล่ายอง มัว
 มองอะไร จะแกงหมหอม ทำที่

อ่านวิธีเดียวกับ กว-น

จะลอง เข้าคลองลำพอง ไยทำ
 โย่งโย่ ดูท่าไก่อี้ ไม่ตรองให้ดี
 พุนดินเป็นจอม ชาวหอมขอยอม
 หัวหอมหัวปลี หน้ามอมไม่น่าถนอม
 พุนดินเป็นจอม

ให้ทำประนอม มะละกอ แก่งอม
 เขาอมไว้กิน เรือลอยลอยไป
 ไยกินยาฝอย ทางชอยพลอยเดอะ
 กลอยใจกลอยตา มองหาห่อพลอย

ควงพลองดองฝีมือ

มาทำล้าออย ทาหอยในคลอง ทำตา
 ปรอยปรอย มากอยอยู่นาน ชนุน
 กวนชวนกิน ทำลวนพรวนดิน ทาม
 หินโครกรวน ย้าญวนห่มรวน แปร
 ปรวนกวนเรา หอมหวานชวนใจ
 นีใครเขาทวง ควงพลองดองฝีมือ
 ออย่า^๕เชอ^๕คำ^๕ลือ กะ^๕ลาน^๕ก^๕ด^๕วง เงิน
 ยวง^๕เนอง^๕งาม ตวง^๕นาย^๕า^๕ช^๕อ^๕เท^๕มา

ไปเอามารวม อย่าว่ากำกวม ผ้าวม
 ้นหนา ล้อมเล็ดด้วย ทำแต่ล้าวย
 หญิงล้าวยล้วย หาชอผ้าผวย จะ
 ไปบางกรวย ทำขวยหน้าชา ทำไมจะ
 รวย ที่ท่าระทวย ขาดาชวยไม้อา

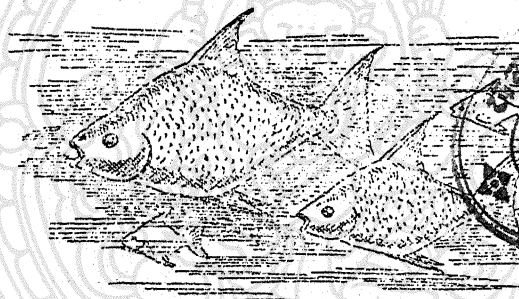

หญิงล้าวยล้วย

เตียน—น	เตียน	เรียน	เตียน	เวียน
เตียน—ง	เตียน	เรียน	เตียน	เวียน
เตียน—ม	เตียน	เรียน	เตียน	เวียน
เตียน—ว	เตียน	เรียน	เตียน	เวียน
เรอ—น	เรอ	เรียน	เรอ	เวียน
เรอ—ง	เรอ	เรียน	เรอ	เวียน
เรอ—ม	เรอ	เรียน	เรอ	เวียน
เรอ—ย	เรอ	เรียน	เรอ	เวียน

แต่งเตียนเรื่องเรื่อง เวียน
 ไปในเมือง แปลงแต่แน้เตียน
 เขาถางสวนเตียน แลดูหญ้าเกียน

เขียนปลาดตะเพียน เหล่าเขียนถือได้
นอนเตียงนอนเอียง อย่ามาทำเลียง
เถียงล่อผู้ใหญ่ ใครมายื่นเรียง ทำที่
จะเคียง ยืนเมียงมองใคร เรือนเพรียง

ปลาดตะเพียน

กิน เอาเลี่ยมแซะดิน เจอะไทกะ
เทียม เขาทำเจียมตัว เพราะกลัวเกรง
เรียม อย่าทำให้เกรียม เตรียมตัวจะ
ไป มาเดียวเจียวหรือ ไปช่อไข่เจียว

ทำตัวเป็นเกลียว ม้าเปลี่ยวห้อยใหญ่
 ใบไม้สีเขียว มองดลैयाใจ เรียว
 ทนาละรว เถาถวคงเหนียว จึงเข้า
 ในเรือน เขาเตือนเชื่อนไถล ดูใคร
 ทำไม้เหมือน คั่นเคื่อนหงาย ทำ
 ไมแลเลือน เออทำไมเคื่อง เนือง
 เนืองน่าเอื่อม ไก่นมีเคื่อย อย่าทำ
 เนอยเนอย เปลือยกายไม่ดี
 ม้าเปรี้ยวห้อยใหญ่

บทที่ ๒๖

สระ เออ มี ๒ รูป คือ เ-อ กับ เ- (เมื่อมีตัวสะกด
อ่านเสียงเหมือนกัน แต่โดยมากใช้รูป เ- ควรชี้แจงให้
เข้าใจ)

เกอ-น	เกอน	เทอน	เมอน	
เกอ-ง	เกอง	เซอง	เรอง	
เทอ-ม	เทอม	เตอม	เรอม	
เกิ-น	เกิน	เมิน	เขิน	เหิน
เขิ-ง	เขิง	เบิง	เริง	เยิง
เคิ-ม	เคิม	เจิม	เริม	เติม

อย่ามัวเมิน ให้เงินเขาเกิน ดู
อะไรเพลิน ทำไมช่วยเขิน ทำท่า

เก-น, นี้ให้อ่าน เ- กิ-น และ เกิ นี้ใช้แทน เกอ ให้
นักเขียนจำไว้

ที่เขิงเขามิเหล้ากวาง

ห้างเหิน สะเหินอายใคร ที่เขิน
 เหลือเกิน จนเดินไม่ได้ ที่เขิงเขา
 มีเหล้ากวาง อย่ามาทำเขิง จะว่า
 ให้เบิ่ง ต้องมาทำเฟิง อย่าเร่ง
 ใจไป ใครสอนให้เหลิง ถึงเทอม
 จะไป อยู่มาแต่เดิม ทำไมจึงเป็น

เริ่ม ใช้อย่างไร จะรอยกะทงเจิม
 อย่าทำเห่อเหิม ประเดิมซื้อให้ให้
 สูงกว่าเดิม แกลงนี้ไม่เค็ม ทำ
 ไม่น่าเค็มเกลือ

จรลอยกะทงเจิม

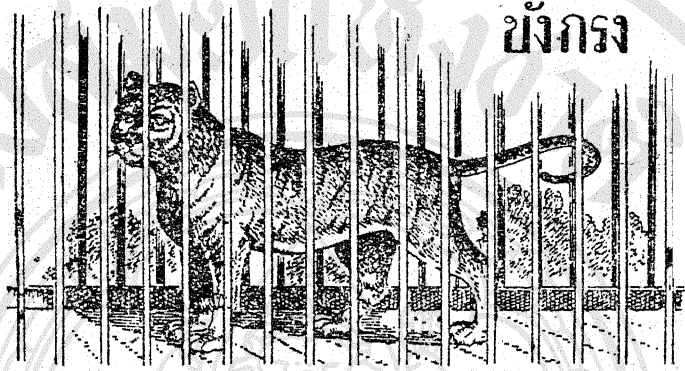

บทที่ ๒๗

(ให้นักเรียนสังเกตว่า ะ เมื่อมีตัวสะกดท่านยกขึ้นไป
เป็น ั คือเอาไว้อันเดียว และยกขึ้นข้างบน ขยายส่วนให้
ยาวออกไป และ โ-ะ เมื่อมีตัวสะกด ลดรูป โ-ะ ออก
ทั้งหมด)

คะ-ง	คัง	คั้ง	คิง	คิง	คั้ง
กะ-ม	กัม	กัม	กัม	กัม	กัม
กะ-ย	กัย	ชัย	นัย		
โกะ-น	กน	คน	ลน	ลน	ตน
โกะ-ง	กง	คง	ล้ง	ล้ง	ตง
โตะ-ม	ดม	คม	ลัม	ลัม	ตม
กะ-น	กัณ	คัณ	ลัณ	ลัณ	ตัณ

บังกร

คนจน ปะปน ลนใจ ไฟลน
 ถือนั่น จงฟัง ตัดง้าง ตั้งตั้ง
 ล้นหลัง ลมลลานั้น คมล้น ล้าล้น
 ถ้วยล่ง ไม่ตง ลงบันได ยาดม
 คนมีคารม ทว่าทางคมล้น ถ้วยล้น
 เต่า โกด้าง ขังกรง ไปตรงตรง

ชตะกรณ ดีครัน อุดม ประสุมยา
 สัมมา เกราะกรัง เมืองตรัง
 พระคลัง รังแก อัยบั้ง อายุขัย
 มีชัย วินัย ปราชัย อาศัย
 ลังสัย อาลัย กลัวภัย คงประลัย
 ชกรง พะอง เอนาพรหม ประพรม
 นางสนม เจ้ากรม ประทม ณะดม
 ประดม พันคม ประกัน

ประสุมยา

แบบเรียน

ก.ไก่อนุบาล

ภาพชุด ก.ไก่อนุบาลรูปภาพ ก.ไก่อนุบาล

เหมาะเป็นของขวัญสำหรับให้เป็นของเล่น - ประจำวัน จะได้ทั้งความรู้ และความเพลิดเพลิน

จำนวนหน่วยตัว

พิมพ์จำหน่ายที่
บริษัท ประชานิเวศน์ จำกัด
ตลาดน้อย พระนคร